

[Statsministeren]

regler nu engang skal være. Og det går jeg ud fra folketinget får mulighed for at diskutere og tage stilling til på et andet område. Men så har det ikke noget at gøre med hele den kedelige mistænkeliggørelseskampagne med speciel adresse, som hr. Poulsaard her giver udtryk for.

Men jeg vil alligevel sige tak til hr. Poulsaard, fordi det viste sig, at der ikke var, skal vi sige grund under fødderne på alt det, der påstås af hr. Poulsaard.

Poulsaard (FP):

Jo, hr. statsminister, der er grund under fødderne på det, der påstås her, når jeg sagde, at jeg ikke ville kaste et odiøst skær over socialdemokratiet, for det er jo et skær, der ligger over hele folketinget. Men det er socialdemokratiet, der har siddet med regeringsmagten i Gud ved hvor mange herrens år, og man har altså haft rig lejlighed til at få ændret disse ting, hvis der havde været vilje til stede. Jeg tilføjede, at der tre gange, i den tid fremskridtspartiet har været herinde, har været fremsat forslag, som man bare kunne have rejst sig op og sagt ja til, så havde tingene været ordnet. Det ville man ikke, men nu skal vi hjælpe jer med det endnu en gang.

Det, jeg var inde på før, hvor jeg sagde til statsministeren, at det drejede sig om at have partibogen i orden, er jo et problem, man støder på gang på gang i kommunerne, hvor man ofte næsten skal melde sig ind i socialdemokratiet for at få et arbejde for kommunen.

Men det helt centrale er, at når statsministeren i sin meget dygtige nytårstale, som jeg hørte med stor interesse, sidder og siger i fjernsynet til alt folket, at vi må bekæmpe egoismen, så er man også som chef for en regering, der sidder med magten, forpligtet til at bekæmpe den egoisme i sine egne rækker.

Jeg har fået et brev, som jeg har lovet vedkommende at overrække statsministeren, og hvor en ganske almindelig pensionist fortæller, at han har et lille legat på 100 kr., hvoraf han skal af med 60 kr. i skat. Sådanne mennesker har svært ved at forstå, at der er folketingsmænd, der kan hæve en tredjedel af deres løn uden i det hele taget at røre en finger for det. Det har også noget med egoisme at gøre. Det er rigtigt, som statsministeren

siger, at vi skal bekæmpe egoismen, men så lad os da gå sammen om det i stedet for at stå her og skælde hverandre ud. Så lad os da hjælpes om at få løst det problem.

Maisted (FP):

Det undrer mig noget, at statsministeren ikke synes, der var noget odiøst ved sagen med hr. Ejler Koch. Kulturministeren, der også er miljøminister, udnævnte hr. Ejler Koch til direktør for miljøstyrelsen. Derefter var første suppleant kulturministeren, men kulturministeren ønskede ikke at indtræde i folketinget. Men dertil skal bemærkes, at ministeren jo både har løn som minister og et vederlag, der svarer til en folketingsmands løn. På den måde skaffede socialdemokratiet altså et ekstra medlem herind i salen med folketingslønnen til socialdemokratiet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til ministeren for skatter og afgifter af:**Maisted (FP):**

»Kan ministeren bekræfte, at Greve kommune ikke alene opfører sig besynderligt, men også ukorrekt over for en skatteyder i kommunen, når skatteyderen bliver behandlet på følgende måde:

Resultatet af lønmodtagerens slutopgørelse for 1976:

1. Skatteyderen får udbetalt 933 kr. i overskydende skat.
2. Senere viser det sig, at det er en fejltagelse. Lønmodtageren har en restskat på 200 kr.
3. Kommunen opkræver nu 1.130 kr. i restskat.
4. For at gøre sagen endnu mere tåbelig får skatteyderen tre indbetalingskort à 330 kr. og syv indbetalingskort à 20 kr.
5. Administrationsomkostningerne og skatteyderens omkostninger i tab af tid ved indbetaling af de syv indbetalingskort à 20 kr. overstiger formentlig den samlede indbetalingssum.
6. Indbetalingen af de 200 kr. ville være bortfaldet, hvis kommunen havde behandlet skatteyderen korrekt.
7. Kommunen er i det ovennævnte tilfælde skyld i, at skatteyderen har brugt de 933 kr. til familiens forbrug, og skatteyderen